

INGEZONDEN.

DE ZEVENTIGSTE ALGEMEENE VERGADERING.

Ingevolge het op 9 Juli in werking treden der zomerdienst-regeling, terwijl door de directie der H.I.J.S.M. geen extra-treinen ter beschikking worden gesteld, is de verbinding tusschen Alkmaar, Enkhuizen en Hoorn van dien aard, dat de aangekondigde boottocht en de maaltijd te Hoorn op Maandag 7 Juli moeten vervallen.

Het programma van dien dag zal nu luiden:

's *Morgens*. Algemeene vergadering.

's *Middags*. Tocht per tram naar Schoorl. Wandeling van Schoorl naar Bergen. Maaltijd te Bergen.

De wandeling door de duinen, welke niet vermoeiend en van korten duur is, geeft een belangwekkend beeld van één der schoonste plekjes van ons land.

De bijdrage voor boot en trein, welke op de in Mei toegezonden kaarten werd gevraagd, wordt dus niet geheven.

De programma's worden in de tweede helft van Juni aan de deelnemers toegezonden.

Hoorn, 10 Juni 1919.

H. L. E. VAN DEN BERG, *secretaris*.

„ONZE MAATSCHAPPIJ”.

De, onder dit opschrift door collega VAN BRAAM HOUCKGEEST, vermelde motie door de afdeling den Haag 15 Mei l.l. aangenomen vereischt eenige toelichting. De indruk wordt hierdoor namelijk eenigszins gewekt, alsof het standpunt, dat deze zelfde afdeling in October 1918 innam — „de motie NAVIS” —, in het tegenovergestelde zou zijn omgeslagen.

Deze conclusie is echter dáárom niet juist, omdat de vergadering der afdeling in October 1918 nog werd bijgewoond door een 21-tal specialisten, die met 1 Januari 1919 voor het lidmaatschap der Maatschappij hebben bedankt, terwijl in de laatstgehouden vergadering van Mei 1919 slechts enkele specialisten, die nog lid gebleven waren, aan deze stemming hebben deelgenomen.

's Gravenhage, 4 Juni 1919.

E. W. DE FLINES.

HET AFGEVEN VAN VERKLARINGEN.

In een der vorige nummers komt collega PINKHOF op tegen het afgeven ten behoeve van den patroon van bewijzen, waaruit blijkt, dat een werknemer het spreekuur heeft bezocht. Wij meenen, dat hij daarin te ver gaat. Wij hebben terecht scheiding van behandeling en contrôle geëischt en de afd. Amsterdam heeft dan ook een maatschappelijk besluit genomen, waarbij het afgeven van briefjes, waaruit arbeidsongeschiktheid blijkt, is verboden.

Wanneer de arts echter ook weigert te verklaren, dat een patiënt hem op het spreekuur heeft bezocht, weigert hij iets, wat op geen andere wijze is vaststellen. Hij maakt daardoor, dat de patroons, niet ten onrechte, den werknemers zullen aanraden in hun vrijen tijd den dokter te raadplegen.

Wij hebben eenige jaren geleden in Amsterdam het avondsprekuur voor ziekenfondspatiënten afgeschaft; toen daartegen door arbeiders- en patroonsorganisaties krachtig verzet kwam, hebben wij toegezegd deze verklaringen, die immers geen geneeskundige zijn, te zullen afgeven en wij hebben daarbij zelfs het formulier vastgesteld, dat wij zouden teekenen.

De zelfstandigheid en vrijheid van den geneesheer zijn ongetwijfeld goede dingen, die men moet verdedigen, maar men moet er bij de te nemen maatregelen toch ook rekening mede houden, dat de artsen in de maatschappij niet de eenige groep vormen. Maatregelen, die erop gericht zijn behandeling en contrôle streng te scheiden, zijn voor alle partijen goed, zij zijn in de praktijk ook uitvoerbaar gebleken. Gaat men